

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: *Barlanglakók közt a Gellért-hegy oldalán*

Forrás:

Új Nemzedék

Bp
(Hely)

1924. 1. 31.
(Idő)

—
(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

361.1

Hely

Idő

"1924"

Személy

Helyszám

361.1:333.32.1924

Közp. nyomt. X2

Barlanglakók közt a Gellérthegy oldalán

— Az Új Nemzedék tudósítójától. —

Aki a vasárnapját a havas és csendes Gellérthegyen tölti és gyönyörködik az onnan látott panorámában, el sem tudja képzelni, hogy vannak a Gellérthegynél olyan lakói is, akik nem a táblái oldalán épült szép villákban laknak. Pedig vannak olyanok is. Olyanok, akiknek a napi fárasztó munka után nincs hová lehajtani fejüket. Pénzüik nincs, hogy a méregdrága albérletet megfizessék, az éjjeli menedékhelyekre pedig későn jutnak, amikor már zsúfolásig tele van valamennyi.

Ha az ember a délutáni szürkületben felnéz a Gellérthegy déli oldalára, a kövek közül elszórtan apró füstfelleget lát előgomolyogni. Ha valakit érdekel ez a különös természeti tűnemény és a közelébe férközik, furcsa látvány tárul a szeme elé. A füst barlangnyílásokból gomolyog felfelé, odabenn emberek beszélgetnek és élesztik a tüzet.

Az egyik barlangban, amely a déli oldalon van, körülbelül a Gellért-szoborral egy magasságban, egy öreg, törődött ember pipázik magában. Egymásra halmozott rőzse füstölög előtte, nem nagyon iparkodik lángrollobbanni. Az öreg meglehetősen bizalmatlanul fogad, azt hiszi, hogy a hatósággal akad dolga. Először védekezni kezd, csak hosszabb rábeszélésre mondja el, hogy miért van itt.

— Ugy volt, kérem — mondja lassan —, hogy a szobából ki kellett mennünk, mert drága volt. A két kisebb gyermeket magához vette a sógorasszony, a feleségem Rákospalotára ment dolgozni s mi ketten a fiúval elmentünk valami helyet keresni. Nem találtunk sehol, hát ideszorultunk. Tessék csak várni, tüstént jön a fiú, az jobban tud beszélni. Most galyakat szed odafön, mert ettől a kovácsból bizony megfagyhatunk.

A fiú nemsokára megérkezett nagy köteg rőzsével. Elmondta, hogy nappal gyárban dolgozik s esténként itt találkozik apjával. Hogy nem hideg-e itt aludni? Ha a rőzsétől megmelegszik ez a sziklafal, akkor el lehet viselni. Odalenn aludt ő már rosszabb helyen is.

Ugy mondta azt, hogy „odalenn”, mintha Budapest egy egész más világ lenne. A villamosok csilingolása és az autótűlkölés felhallatszott. Elővette a sarokból a pokrócot, a földre terítette és ráheveredett. Ettől kezdve teljesen mindegy volt számára, hogy Budapest van-e, vagy nincs.

Székesfővárosi házinyomda 1922